

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117205788
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7117205788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Františka Čisovského v spore žalobcu: RENOMAX s.r.o., Vyšná Hutka 11, IČO: 36 668 451, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému Mgr. Dalibor Tverďák, advokát, Krmanova 1, Košice, o zaplatenie 302,25 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 32Cb/31/2017-135 z 5.3.2019 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 302,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 171,93 eur od 4.4.2017 do zaplatenia a zo sumy 130,32 eur od 31.8.2016 do zaplatenia, to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktoré je povinný nahradiť žalovaný vo výške, ktorá bude vyčíslená samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny s príslušenstvom tak, ako je uvedené vo výroku I. napadnutého rozsudku. Žalobca uviedol, že pohľadávku získal na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky z 13.2.2017 od postupcu E. H. (poškodený) a na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky z 27.8.2016 od postupcu Z. W. (poškodenej).

Nárok v časti žalovanej istiny vo výške 130,32 eur vyplýva z dopravnej nehody z 3.2.2016, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Mazda 3, EČV: Z rok výroby 2006, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej Z. W.. Škodová udalosť bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktorého vlastník mal v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, preto bola žalovanému táto škodová udalosť riadne nahlásená a zaevidovaná pod č. 8012683212. Poškodené motorové vozidlo bolo opravované v autoservise (u žalobcu), ktorý si za vykonanú opravu vyúčtoval faktúrou cenu 1.100,86 eur. Žalovaný listom zo 16.8.2016 (Oznámenie o poistnom plnení) poškodenému oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti č. 8012683212 a predložil výpočet výšky plnenia, z ktorého vyplýva, že žalovaný neuznal faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške. Suma priznaná žalovaným bola krátená na sumu 936,28 eur, pričom likvidátor uviedol „Pri výpoč. poist. plnenia boli priznané alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo

výške 23,00 EUR/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lak.konšt. 100%). Zrážka - predchádzajúce poškodenie zadného nárazníka na bokoch nesúvisiace s danou PU.“

Nárok v časti žalovanej istiny vo výške 171,93 eur vyplýva z dopravnej nehody zo 7.12.2016, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Škoda Fabia, EČV: Z rok výroby 2000, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému E. H.. Škodová udalosť bola spôsobená vodičom iného motorového vozidla, ktorého vlastníak mal v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, preto bola žalovanému táto škodová udalosť riadne nahlásená a zaevidovaná pod č. 8013039226. Poškodené motorové vozidlo bolo opravované v autoservise (u žalobcu), ktorý si za vykonanú opravu vyúčtoval faktúrou cenu 1.311,14 eur. Žalovaný listom z 23.1.2017 (Oznámenie o poistnom plnení) poškodenému oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti č. 8013039226 a predložil výpočet výšky plnenia, z ktorého vyplýva, že žalovaný neuznal faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške. Suma priznaná žalovaným bola krátená na sumu 1.139,21 eur, pričom likvidátor uviedol „Priznaná sadzba za Nh prác vo výške 16,67 EUR bez DPH, priznaná cena náhradných dielov na základe doručených nadobúdacích dokladov.“

Podľa žalobcu v zmysle praxe a usmernení EÚ nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovanie kvality opráv smerujúcim k možnému kráteniu poistného plnenia, ak servis vykonávajúci opravu dodrží technologický postup výrobcu, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov. Výška účtovanej ceny za mechanické, klampiarske a lakovnicke práce autoservisu (žalobcu) ako aj použitá lakovacia konštanta je v priemere s cenami ostatných autoservisov, pričom doložil aj cenníky rôznych autoservisov a má za to, že kalkulácia žalovaného má iba odporúčací, predbežný charakter a nie záväzný, preto ani pre žalovaného by nemala byť smerodajná pri učení a posúdení výšky vyplatenia poistného plnenia. Žalobca neprekročil maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ motorového vozidla, a preto s poukazom na ust. § 442, § 797 Občianskeho zákonníka a zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení mal za to, že žalovaný je povinný nahradiť celkovú vzniknutú škodu.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu zo 16.5.2017 č.k. 32Cb/31/2017-26 vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a navrhol výsluch svedkov - postupcov (poškodených). Vzhľadom na to, by mal súd prvej inštancie rozhodnúť najprv o platnosti, resp. neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky ako predbežnej otázke.

Ďalej žalovaný uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v plnom rozsahu, čo do dôvodu a výšky, keďže žalobca nepreukázal doklad o úhrade vystavených faktúr a teda nepreukázal náklady na reálne vykonané opravy. Dôkazné bremeno na preukázanie výšky škody je na poškodenom, čiže žalobcovi a faktúry vystavené servisom nie sú dôkazom preukazujúcim skutočnú výšku škody. Taktiež žalovaný namietal aj žalobcom uplatnené príslušenstvom k pohľadávke s poukazom na ust. § 11 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré predstavuje lex specialis k otázke omeškania.

4. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 13 v spojení s ust. § 15 ods. 1 CSP ako aj ust. § 19 písm.c/ CSP sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, že voľba miestne príslušného súdu pri možnosti viacerých miestne príslušných súdov je na žalobcovi. S poukazom na názor Krajského súdu v Bratislave vyslovený v jeho rozhodnutiach týkajúcich sa obdobných vecí, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je miestne a vecne príslušný, pretože žalovaný má zriadené v Košiciach svoje pracovisko.

5. Taktiež sa súd prvej inštancie stotožnil s názorom žalobcu ohľadom vykonania dôkazov navrhnutých žalovaným (výsluch svedkov - poškodených) na preukázanie aktívnej legitímácie žalobcu a keďže vykonanie navrhnutých dôkazov plne prináleží do kompetencie konajúceho súdu mal za to vykonaním tohto dôkazu by konanie bolo zbytočne predlžované, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti a so základnými princípmi procesných predpisov, a preto návrh žalovaného na vykonanie navrhnutého dôkazu zamietol.

6. Pri posudzovaní platnosti/neplatnosti Zmlúv o postúpení súd prvej inštancie vychádzal z listinných dôkazov, z ktorých mal za preukázané, že postupcom sú poškodení z dopravných nehôd, ktoré boli spôsobené poistencami žalovaného a postupníkom je žalobca. Zo zmlúv ďalej vyplýva, že postupcovia postúpili časť pohľadávky, predstavujúcu rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne zaplatenou spoločnosťou žalovaného. Pokiaľ žalovaný namietal, že označenie dlžníka v texte zmlúv nie je úplné, a teda nie je určitý subjekt, voči ktorému mali postupcovia pohľadávku, súd prvej inštancie uviedol, že

právne úkony, listiny sa v zmysle hmotného práva posudzujú aj podľa ich obsahu a úmyslu, ktorý sledujú a teda mal za to, že z obsahu textu samotných zmlúv o postúpení pohľadávky je jasné, aká pohľadávka sa postupuje, ako aj to, kto je z nej dlžníkom a to aj z toho dôvodu, že v oblasti poisťovníctva v Slovenskej republike nepôsobí toľko subjektov, aby ich jednotlivé obchodné mená boli zameniteľné, resp. nebolo možné presne ich špecifikovať.

7. Citujúc ust. § 524 a § 526 Občianskeho zákonníka a s poukazom na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej možno postúpiť každú pohľadávku (aj budúcu), ktorá je určitá a existujúca voči konkrétnemu dlžníkovi, mal súd za to, že Zmluvy o postúpení časti pohľadávky sú platné a účinné a že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v danom spore.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania (písomnými a ústnymi vyjadreniami strán sporu, faktúrou č. 20160070 z 5.5.2016 na sumu 1.100,86 eur, kalkuláciou opravy č. 8012683212 z 15.8.2016, Oznámením o poistnom plnení zo 16.8.2016, vyjadrením likvidátora žalovaného (čl. 60), faktúrou č. 20170002 z 3.1.2017 na sumu 1.311,14 eur, kalkuláciou opravy č. 8013039226 zo 16.1.2017, Oznámením o poistnom plnení z 23.1.2017, vyjadrením likvidátora žalovaného (čl. 59), Cenníkmi servisných prác vybraných autoservisov) mal za preukázané, že žalobca nie je poškodeným, a preto vychádzal zo vzťahu medzi poškodeným a žalovaným a na uvedený vzťah aplikoval Občiansky zákonník (§ 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 428 veta prvá, § 442 ods. 1, § 559, § 567 ods. 1, § 517, § 788 ods. 1, § 789 ods. 2, § 790, § 822), Nariadenie vlády 87/1995 Z.z. (§ 3 ods. 1) a zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 písm.b/, d/, ods. 4, § 11 ods. 6, 7, 8 a § 15 ods. 1). Zdôraznil, že poškodeným (právnym predchodcom žalobcu) vznikla škoda v dôsledku dopravných nehôd, ktorú spôsobili poisťenci žalovaného, prevádzkou motorového vozidla. Nárok poškodených (na náhradu škody, vyplatenie poistného plnenia) vzniká okamihom škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla. Právna skutočnosť podmieňujúca vznik nároku je vznik škodovej udalosti, pričom nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislou na tom, ako poškodený s vecou naloží.

9. Keďže poistenec žalovaného si splnil svoje povinnosti a nahlásil poistnú udalosť a poškodení (právnym predchodcovia žalobcu) si nárok na náhradu škody uplatnili priamo u žalovaného ako poisťovateľa, pričom tento nárok aj preukázali faktúrami vystavenými autoservisom (žalobcom), teda preukázali výšku škody, bolo na žalovanom, aby počas svojho šetrenia zistil, či škoda je v danej výške oprávnená alebo nie. Ak si túto svoju povinnosť riadne a včas v zmysle zákonných ustanovení nespĺní, dostáva sa do omeškania. V tejto súvislosti sa súd prvej inštancie stotožnil s názorom žalobcu, že ak si poškodený uplatní nárok na náhradu škody priamo v poisťovni, tak omeškanie s peňažným plnením sa riadi podľa ustanovení Občianskeho práva, pretože ust. § 11 ods. 7 Zákona o PZP má motivovať poisťovne, aby vykonali šetrenie v lehote, ktorú je možné chápať ako primeranú pri ochrane práv poškodených osôb a nemôže byť v neprospech osoby, voči ktorej poisťovňa nesprávne vyhodnotila rozsah svojej zákonnej povinnosti. Súd mal preukázaný rozsah poškodenia motorových vozidiel ako aj to, že došlo k oprave motorových vozidiel spôsobom ich prinavrátenia do stavu spôsobilého užívania. Mal za to, že hoci kalkulácie oboch strán sporu (pre určenie výšky škody) boli robené v rôznych programoch, oba programy vychádzali z rovnakého princípu a ako vstupné údaje slúžili údaje získané po obhliadke poškodeného motorového vozidla a zistenia rozsahu poškodenia (škody). Rozdielnosť kalkulácie vyplýva z možnosti dosadenia vlastných hodnôt pri výške ceny za normohodinu, lakovacej konštanty a ČJ potrebných na opravu motorového vozidla. Spornou skutočnosťou teda bolo krátenie uplatnenej výšky poistného plnenia z dôvodu stanovenia nižšej ceny za NH žalovaným pre mechanické, klampiarske a lakovnicke práce a lakovacej konštanty, tak ako to vyplýva z Oznámení likvidátora. Žalovaný vychádzal z ceny vo výške 16,67 EUR/NH bez DPH, resp. 19,17 EUR/NH bez DPH, čo podľa názoru súdu nepredstavuje žalovaným prezentované „hradenie priemernej/primeranej ceny práce autoservisov v košickom regióne“, pretože žalobcom účtovaná cena vo výške 22,00 EUR/NH bez DPH, resp. 14,00 EUR/NH bez DPH je cenou primeranou, v hraniciach cien zistených z doložených cenníkov jednotlivých autoservisov. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaný nemal oprávnenie krátiť žalobcom účtovanú cenu za mechanické, klampiarske a lakovnicke práce. Preto krátenie vyplateného poistného plnenia v rozsahu 130,32 eur (udalosť pod č. 8012683212) a v rozsahu 171,93 eur udalosť pod č. 8013039226) v zmysle vyjadrenia žalovaného zo 16.8.2016 a 23.1.2017 považoval súd za nedôvodné aj z dôvodu, že ide o hradenie uplatneného nároku na náhradu škody, kde poškodený na určenie výšky škody, ktorá mu bola

spôsobená, využil spôsob predloženia faktúry, ktorou preukázal, že opravou poškodeného motorového vozidla do stavu pred poškodením mu vznikla škoda v takej výške.

10. Súd prvej inštancie v závere poznamenal, že je právom poškodeného vybrať si autoservis, opravovňu, v ktorej bude vykonaná oprava poškodeného motorového vozidla a žalovaným predkladaný zoznam partnerských opravovní môže mať iba odporúčací charakter, nie záväzný. Navyše žalovaný nemá právo „diskriminovať“ opravovne, ktorí nie sú na danom zozname uvedené a to aj z dôvodu, že to neznamená neodbornosť nimi vykonanej opravy.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, pričom poukázal na judikatúru súdov SR.

12. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 a § 262 CSP a keďže žalobca bol v konaní úspešný, priznal mu náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania alebo, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa žalovaného súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. S poukazom na skutočnosť, že súd prvej inštancie námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu považoval za nedôvodnú a zamietol aj návrh žalovaného na výsluch svedkov (postupcov), žalovaný zdôraznil, že je nepochybné, že súd je kompetentný na posúdenie otázok právneho charakteru, avšak výsluch svedkov mal byť vykonaný za účelom objasnenia skutkových okolností na preukázanie absencie vecnej legitímácie žalobcu, teda či právny predchodca podpísal uvedenú zmluvu, aká bola jeho skutočná vôľa, vzhľadom na zjavnú obsahovú zmätoknosť dotknutého právneho úkonu (čo v skutočnosti malo byť predmetom postúpenia), k okolnostiam, dôvodom a spôsobu vykonania opravy motorového vozidla a likvidácie škodovej udalosti. Napriek tomu, aby súd zistil existenciu náležitej vôle právnych predchodcov žalobcu, ustálil, že pohľadávky boli postúpené platne. Podľa žalovaného však bez vykonania výsluchov postupcov nie je preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu a súd nevykonal dokazovanie k postúpeniu žalobou uplatnenej pohľadávky napriek tomu, že postúpenie pohľadávok bolo vyslovene žalovaným namietané, a teda bolo sporné.

15. Preto žalovaný zotrvá na námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti predmetných zmlúv, a to najmä z dôvodu, že ani v jednej zmluve o postúpení časti pohľadávky nie je žalovaný uvedený ako dlžník; že ani v jednej zmluve o postúpení časti pohľadávky nie je určitým spôsobom identifikovaná postupovaná pohľadávka; že právni predchodcovia žalobcu (t.j. p. E.I a p. N. W.) nikdy nemali voči žalovanému pohľadávku vo výške 171,93 eur a 130,32 eur a že ani v jednej zmluve o postúpení časti pohľadávky nie je riadne a určitým spôsobom špecifikovaný právny titul postupovanej pohľadávky (nie je identifikovaný servis, poisťna udalosť, ktorej sa pohľadávka týka). Podľa žalovaného označenie neexistujúcej entity (subjektu) ako dlžníka, má za následok neurčitosť právneho úkonu a teda absolútnu neplatnosť Zmlúv o postúpení časti pohľadávky, (právny subjekt s obchodným menom „KOMUNÁLNA POISŤOVŇA“ neexistuje).

16. Ďalej žalovaný uviedol, že obe poisťné udalosti (č. 8012683212 a č. 8013039226) likvidoval riadne a s maximálnou odbornou starostlivosťou. Pri poisťnej udalosti č. 8012683212 žalovaný priznal primerané náklady na opravu motorového vozidla zn. Mazda 3, EČV: Z v zmysle Oznámenia o poistnom plnení zo 16.8.2016, pričom vychádzal z kalkulácie nákladov na opravu vozidla vo výške 970,54 eur z 15.8.2016. Dôvod nepriznania sumy 130,32 eur je špecifikovaný v stanovisku likvidátora z 8.11.2017 a predstavuje nepriznané náklady na náhradné diely v sume 74,53 eur a nepriznané náklady na práce v sume 76,51 eur. Žalovaný pritom priznal náklady na lakovací materiál viac ako si fakturoval žalobca a to o sumu 20,72 eur s DPH a náklady na cenu práce za jednu normohodinu vo výške 23,00 eur/NH (pričom žalobca si fakturoval 28,80 eur/NH).

Pri poisťnej udalosti č. 8013039226 žalovaný priznal primerané náklady na opravu motorového vozidla zn. Škoda Fabia, EČV: Z v zmysle Oznámenia o poisťnom plnení z 23.1.2017, pričom vychádzal z kalkulácie nákladov na opravu vozidla vo výške 1.220,32 eur zo 16.1.2017. Dôvod nepriznania sumy 171,93 eur je špecifikovaný v stanovisku likvidátora a predstavuje nepriznané náklady na náhradné diely v sume 89,50 eur a nepriznané náklady na práce v sume 82,43 eur. Žalovaný poskytol primerané náklady na cenu práce za jednu normohodinu vo výške 20,00 eur/NH, pričom žalobca si fakturoval 26,4 eur/NH.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom fakturovaná cena práce za jednu normohodinu pre vozidlo Mazda 3 (28,80 eur/NH) a pre vozidlo Škoda Fabia (26,4 eur/NH) je cena primeraná, pričom vychádzal z cenníkov autoservisov predložených žalobcom, žalovaný má za to, že zo žalobcom predložených cenníkov autoservisov vôbec nevyplýva cena práce za opravu poškodenia konkrétneho motorového vozidla (značka, typ a rok výroby motorového vozidla) v rozhodnom čase. Sú to ceny autorizovaných servisov, náklady ktorých sú obvykle vyššie ako náklady neautorizovaných servisov, čo je zohľadnené aj v cene služieb daného servisu, z čoho možno vyvodiť, že náklady na opravu vozidla v autorizovanom servise sú rozdielne v porovnaní s nákladmi na opravu vozidla v neautorizovanom servise, a keďže žalobca je neautorizovaný servis, nemohol podľa žalovaného predloženými cenníkmi preukázať primeranosť ním fakturovanej ceny práce za jednu normohodinu.

18. Citujúc ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a poukazujúc na uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo/23/2008 z 21.12.2009 má žalovaný za to, že faktúry žalobcu č. 20160070 a č. 20170002 nie sú a ani nemôžu byť objektívnym ukazovateľom výšky škody. Žalobca nepreukázal, že vôbec došlo k zmenšeniu jeho majetku v tej výške ako si ju uplatňuje faktúrami, keďže nepredložil ani len doklad o úhrade predmetných faktúr. Navyše žalobca nepreukázal, že by právni predchodcovia žalobcu vynaložili žalované majetkové hodnoty, a teda nedošlo k žiadnemu zmenšeniu majetku žalobcu, čím sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. V prípade, ak bola oprava (v rozsahu, ktorý je predmetom tohto súdneho konania) realizovaná bezodplatne, nedošlo k žiadnemu zmenšeniu majetkových hodnôt právneho predchodcu žalobcu.

19. Žalovaný má povinnosť nahradiť iba skutočnú škodu, pričom vychádza z hodnoty veci v čase pred poškodením. V prípade, ak by skutočná škoda vychádzala iba z vystavenej faktúry, stala by sa variabilnou, tzn. Existovalo by viac ako len jedna možná skutočná škoda, čo je v rozpore s princípom právnej istoty, ako aj elementárnej spravodlivosti. V súvislosti so zachovaním zásady právnej istoty, nemôže ísť táto skutočnosť na úkor žalovaného, ktorý by tak de facto ako osoba povinná nahradiť škodu, bol závislý pri stanovovaní výšky skutočnej škody od svojvoľe tretích subjektov. Preto pokiaľ žalobca nepredložil doklad o úhrade vyššie uvedených faktúr, žalovaný má za to, že žalobca resp. jeho právni predchodcovia nepreukázali zmenšenie majetkového stavu žalobcu (jeden z predpokladov pre existenciu nároku na náhradu škody), ktoré je predmetom tohto konania.

20. Podľa žalovaného teda súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ konštatoval, že zo strany žalovaného došlo ku kráteniu poisťného plnenia, keďže predmetom súdneho konania je zákonný nárok na náhradu škody, ktorý sa voči žalovanému uplatňuje z dôvodu povinného zmluvného poisťovania zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Predmetom súdneho konania teda nie je súdom konštatovaný nárok na poisťné plnenie, ktorý je zmluvným nárokom. Medzi žalobcom, resp. právny predchodcami žalobcu a žalovaným nie je zmluvný vzťah. Nárok na poisťné plnenie má poisťený. Vychádzajúc z právneho inštitútu náhrady škody, krátenie náhrady škody (na rozdiel od krátenia poisťného plnenia), nie je možné a žalovaný žiadnu náhradu škody nekrátil. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona o PZP, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému.

21. Zdôraznil, že dôkazné bremeno k žalobcom tvrdým skutočnostiam zaťažuje žalobcu, pričom žalobca toto dôkazné bremeno neunesol. Žalobca a žalovaný predložili špecifikované rozpočty, ktoré majú predstavovať škodu na dotknutom vozidle Mazda 3 a Škoda Fabia. Teda obsahom spisu sú dva rozpočty nákladov pre vozidlo Mazda 3 a dve kalkulácie pre vozidlo Škoda Fabia, ktoré sú rozdielne v sume nákladov na opravu (výške škody) motorového vozidla. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom predložené faktúry sú správne a relevantné a naopak žalovaným predložené kalkulácie sú nesprávne, uvedeným postupom nepochybne porušil nielen princíp voľného hodnotenia dôkazov, ale aj princíp rovnosti sporových strán. Pre stanovenie nákladov na opravu žalovaný používa licencovaný kalkulačný program AUDATEX spracúvajúci certifikovaný výpočet kalkulácie nákladov,

ktorým sa kvantifikuje skutočná škoda a tento program je využívaný tak servismi pri spracúvaní kalkulácie nákladov pre klientov, ako aj znalcami pri spracovaní znaleckých posudkov. Podľa internetovej stránky spoločnosti AUDATEX sú zákazníkmi tejto spoločnosti takmer všetky popredné poisťovacie spoločnosti. Súd však bez ďalšieho posúdil ako správne a relevantné žalobcom predložené rozpočty. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/150/2017 z 11.9.2018.

22. V závere odvolania žalovaný poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia musí byť jasné, zrozumiteľné a výstižné. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. V danej veci je podľa žalovaného odôvodnenie rozsudku nejasné, zmätočné a preto ho považuje za arbitrárne. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatuje skutočnosti, ktoré nemajú oporu v zistenom skutkovom stave a navyše argumentuje „obdobnými spormi“, pričom táto jeho všeobecná a nekonkrétna argumentácia je nepreskúmateľná a je v rozpore s individuálnym posúdením okolností prejednávaneho prípadu. Preto podľa žalovaného takéto odôvodnenie rozhodnutia nemôže spĺňať zákonné podmienky pre odôvodnenie rozsudku v zmysle ust. § 220 CSP a porušuje ústavou garantované právo žalovaného na spravodlivý súdny proces.

23. Žalobca vo vyjadrení poukázal na Oznámenia o poistnom plnení z 23.1.2017 a zo 16.8.2016, z ktorých vyplývajú dôvody zníženia plnenia o sumu 171,93 eur a 130,32 eur. Uvedol, že jeho právni predchodcovia v priebehu šetrenia predmetných poistných udalostí bez zbytočného odkladu žalovanému oznámili vznik poistných udalostí, umožnili vykonať obhliadky poškodeného motorového vozidla, predložili žalovanému faktúru za opravu poškodeného vozidla. Teda doložili žalovaným požadované doklady a k žiadnemu porušeniu povinnosti zo strany žalobcu, resp. poškodených nedošlo. Poškodení ako právni predchodcovia žalobcu splnili všetky povinnosti vyplývajúce im zo zákona, ako aj zo zmluvy. V tejto súvislosti žalobca citoval ust. § 442 ods.1 a § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zdôraznil, že žiada iba zaplatiť za vykonanú a fakturovanú opravu. Na podporu svojich tvrdení poukázal na ustálenú judikatúru NS ČR sp.zn. 25Cdo/347/3000, sp.zn. 25Cdo/2575/2000 a sp.zn. 5Cdo/89/2008, z ktorej vyplýva, že nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škody nie je možné robiť závislú na tom, ako poškodený s vecou naloží, teda napr. či ju niekomu daruje, predá alebo vymení a za akú cenu, pretože tieto okolnosti sú náhodilé a bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (viď. faktúra servisu s podrobným rozpisom prác a materiálu). Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu. Konanie a tvrdenie žalovaného je v rozpore s podstatou a zmyslom povinného zmluvného poistenia, ktoré má chrániť poškodeného. Poškodený nemôže doplácať na to, resp. byť sankcionovaný za to, že mu niekto iný spôsobil škodu. Rozsah náhrady škody poskytnutý žalobcovi by mal zohľadňovať všetky účelne vynaložené prostriedky použité na navrátenie poškodeného motorového vozidla do predošlého stavu. Nie je daný dôvod, aby náklady neuhradené žalovaným musel znášať žalobca, resp. poškodený, ktorý nezavinil dopravnú nehodu a predmetnou opravou motorového vozidla sa len domáhal uvedenia motorového vozidla do stavu pred nehodou. Uvedené vyplýva aj z rozsudku NS SR sp.zn. 2Obdo/18/2012.

24. Uskutočnenie zníženia nákladov za prácu z dôvodu neuznania výšky normohodiny fakturovanej žalobcom žalovaný doteraz relevantne neodôvodnil, zároveň takéto „krátenie“ nemá ani oporu v zákone. Dôvody krátenia sú uvedené v zákone - § 799 Občiansky zákonník. Taktiež ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona o PZP odkazuje na primerané použitie § 799 ods. 1 až 3 OZ aj v prípade nárokov uplatnených z PZP.

25. Podľa ust. § 799 ods. 3 OZ, poistné plnenie možno znížiť iba pri vedomom porušení povinností uvedených v odsekoch 1 a 2, pričom skutočnosť, či išlo o vedomé porušenie povinnosti a či v dôsledku toho nastali uvedené následky, musí preukázať poistiteľ, t.j. žalovaný. Teda ak žalovaný kráti poistné plnenie, resp. neprizná plnenie vôbec, jeho konanie musí mať oporu v zákone, nemôže sa jednať o svojvôľu žalovaného, o subjektívny názor, že len jeho kalkulácia je objektívnym dôkazom o výške škody. Z uvedeného je zrejmé, že konaním žalobcu nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnemu porušeniu jeho povinností, ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie a naplneniu skutkovej podstaty ustanovenia § 799 OZ, ktoré by tak odôvodňovalo postup žalovaného t.j. nevyplatenie poistného plnenia. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie neposkytol dôkaz na potvrdenie pravdivosti jeho skutkových tvrdení o tom, že faktúra za opravu vozidla nie je ekvivalentom skutočnej škody a že len ním predložená kalkulácia opravy je objektívnym dôkazom. V tejto súvislosti žalobca dal do pozornosti odvolaciemu

súdu rozhodnutie NS ČR sp.zn. 23Cdo/4166/2010 a sp.zn. 32Odo/904/2003) a opätovne zdôraznil, že neporušil žiadnu povinnosť (ani jeho právni predchodcovia).

26. K absolútnej neplatnosti Zmlúv o postúpení pohľadávky a námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, uviedol, že súd prvej inštancie sa s touto otázkou dostatočne vysporiadal a zároveň citoval ust. § 524 OZ. Zdôraznil, že samotné označenie zmluvy účastníkmi nie je záväzné, rozhodujúci je jej obsah. Podľa žalobcu námietka žalovaného, že v oboch zmluvách nie je žalovaný uvedený ako dlžník, ale je tam uvedený subjekt „KOMUNÁLNA POISŤOVŇA“ nespôsobuje neplatnosť zmluvy, keďže zákon nesankcionuje takúto zmluvu absolútnou neplatnosťou zmluvy. Iný subjekt s takýmto obchodným menom okrem žalovaného v obchodnom registri nefiguruje, preto je identifikácia dlžníka určitá a v danom prípade neprichádza do úvahy ani zámena s inou osobou. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že Zmluvy o postúpení časti pohľadávky spĺňajú zákonom stanovené náležitosti a sú platné a účinné, pričom niet pochyb o tom, kto je v danom záväzkovo-právnom vzťahu postupcom, kto je postupníkom, aká pohľadávka je predmetom zmluvy, jej výška ani dôvod vzniku. V aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný. V súvislosti s posudzovaním platnosti zmlúv žalobca poukázal na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 29Odo/775/2004, a rozsudok sp.zn. R (ČR) 27/2008 ako aj Nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 243/07.

27. V súvislosti s nevykonaním žalovaným navrhnutým výsluchom postupcov, žalobca zdôraznil, že je vylúčené nariadiť dokazovanie v časti právneho posúdenia dokazovaním skutočnému stavu veci, čo súd prvej inštancie správne konštatoval. Platnosť a určitosť právneho úkonu je právna otázka, nie skutková. Irelevantné je tiež vykonať dôkaz výsluchom postupcov za účelom zistenia okolností opravy vozidiel. Opravu poškodených motorových vozidiel totiž nevykonali samotní poškodení, ale žalobca, a preto pochopiteľne sa nevedia vyjadriť k spôsobu vykonania opravy. Pokiaľ žalovaný navrhol vypočít postupcov k okolnostiam likvidácie škody žalovaným, podľa žalobcu uvedené skutočnosti možno zistiť na základe dôkazov, ktoré boli doteraz predložené v konaní. Navyše k procesným právam účastníka konania, resp. strany sporu nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ním navrhnutý dôkaz alebo dôkaz, o ktorom sa účastník subjektívne domnieva, že by mal byť súdom vykonaný. Rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané, patrí vždy výlučne súdu a nie účastníkovi konania. Uvedené vyplýva aj z uznesenia NS SR sp.zn. 3Cdo/50/2008 a nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 350/08. Skutočná vôľa postupcov previesť pohľadávku bola vyjadrená zmluvami. Preto vypočítanie postupcov ako to navrhoval žalovaný v konaní, považuje žalobca za dôkaz nevýznamný a nadbytočný, ktorý by len opakovane potvrdil predložené písomné listiny.

28. Čo sa týka primeranosti nákladov na opravu je potrebné posúdiť zákonnosť vykonaného krátenia poisťných plnení výlučne z dôvodov, ktoré žalovaný uviedol v Oznámeniach o poisťnom plnení ako výsledkoch šetrenia poisťných udalostí, keďže aj zo žalovaným predložených stanovísk likvidátorov poisťných udalostí vyplýva, že rozdiely vznikli z dôvodu servisom účtovanej vyššej sadzby práce.

29. Žalobca riadne odôvodnil výšku NH prác, na podporu primeranosti ním účtovanej práce predložil aj cenníky autoservisov, ktoré vykonávajú opravu poškodených motorových vozidiel pre daný druh motorového vozidla. Teda riadne preukázal, že ním stanovená výška normohodiny prác je porovnateľná, resp. výhodnejšia ako výška NH prác v iných autoservisoch v danom regióne a preto žalovaným prezentované rozlišovanie autoservisov nemá oporu ani v zákone a je vyslovene v rozpore s európskou legislatívou. Totiž na trhu fungujú a podnikajú servisy, ktoré možno neoficiálne označiť ako zmluvné servisy, nezmluvné, autorizované a neautorizované servisy, čiže ceny na trhu tvoria všetky tieto servisy. Preferovanie a zvýhodňovanie len určitých servisov je v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami.

30. Ďalej žalobca vo vyjadrení konštatoval, že požiadavka žalovaného, aby predložil doklady o úhrade faktúry vystavenej žalobcom za opravu motorového vozidla, nemá oporu v zákone, prieči sa princípom spravodlivosti a je vyslovene v rozpore aj s praxou poisťovní, ktorá v predmetnom prípade aj čiastočne plnila bez toho, aby od poškodených vyžadovala predloženie dokladov o úhrade faktúry. Navyše z ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj § 4 ods. 2 písm.b/ Zákona o PZP nevyplýva, že by právo na poisťné plnenie vzniklo až vtedy, keď poškodený preukáže poisťovateľovi doklad o

úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou/škodovou udalosťou. Pokiaľ by tomu tak bolo, zákonodarca by vyslovene takúto požiadavku precizoval v základnom hmotnoprávnom predpise súkromného práva, prípadne v Zákone o PZP. Ak by poškodení museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať ich preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného povinného zmluvného poistenia ako aj princíp spravodlivosti. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z iných ustanovení Občianskeho zákonníka (napr. § 810 a § 449 ods. 3) a Zákona o PZP (§ 4 ods. 2 písm.c/). Teda nárok na náhradu škody, resp. poistné plnenie, vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla a teda nie je ani rozhodujúce v prípade navrátenia veci do predošlého stavu kto a ako uhradí škodu. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je vznik škodovej udalosti. Faktúra slúži len na určenie výšky nároku na náhradu škody, v ktorej by sa mala premietnuť výška skutočnej škody, ktorá vznikla poškodenému v momente škodovej udalosti. Vzhľadom na to, že sa škoda vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred a po poškodení, potom aj rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov potrebných na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Z podstaty poistenia vyplýva, že stačí ak poškodený predloží kalkuláciu opravy, a to je už dôkaz o škode a jej vyčíslení, ktorá mu vznikla poistnou udalosťou. Poisťovňa má nahrádzať vzniknutú škodu, nakoľko to je účelom a zmyslom poistenia. V danom prípade však bola priamo predložená faktúra za opravu, ktorá reflektovala všetky vzniknuté poškodenia a potrebu navrátenia poškodeného vozidla do stavu pred poistnými udalosťami, t.j. faktúra ktorá individualizovala a konkretizovala výšku škody. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na ustálenú judikatúru vo veciach náhrady škody (rozsudok NS SR sp.zn. 2Obdo/48/2012, sp.zn. 3Cdo/2007 (R28/2007) a sp.zn. 2Obdo/18/2012). Preto žalobca považuje námietky žalovaného, že nepreukázal výšku škody, pretože nepredložil doklad o úhrade faktúry za irelevantné a nedôvodné. Navyše ani z praxe samotnej poisťovne nevyplýva že by k likvidácii poistnej udalosti od poškodených vyžadovala predkladanie dokladov o úhrade faktúry za opravu vozidla. Žalovaný sám veľmi dobre vie, že takáto požiadavka nemá oporu v zákone, a preto predkladanie takýchto dokladov ani nevyžaduje od poškodených pri likvidácii poistných udalostí, čo dokazuje aj skutočnosť, že v prípade oboch poistných udalostí na základe predloženia faktúr za opravu vozidiel čiastočne poskytol poškodeným poistné plnenie.

31. Taktiež kalkulačný program AUDATEX, resp. kalkulácia žalovaného nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy. Likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môže vkladať a vybrať rôzne parametre (napr. výška normohodiny, lakovacia konštanta a pod.). Kalkulácia má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť určujúci a nevyhnutne rozhodujúci podklad pre výpočet poistného plnenia. Napríklad časové normy na servisné úkony sú síce výrobcom odporúčané, ale nie sú záväzné či dané zákonom.

32. Skutočnou škodou sa podľa judikatúry rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. V žiadnom prípade sa výška škody neurčuje prostredníctvom kalkulačného programu poisťovne, a preto argumentáciu žalovaného, že kalkulácie opravy, ktoré predložil, predstavujú objektívnu kvantifikáciu škody, považoval žalobca za irelevantné. Navyše žalobcovi nie je zrejmé, na základe čoho žalovaný hodnotí faktúry žalobcu ako neobjektívne a nevierohodné, a naopak svoje kalkulácie považuje za jediné objektívne vyčíslenie škody.

33. Podľa žalobcu žalovaný nepreukázal skutočnosť, že normohodina účtovaná žalobcom nebola obvyklá v danom regióne pre príslušný typ a značku vozidla. Dané skutočnosti nepreukazujú ani žalovaným predložené kalkulácie, ktoré žalovaný považuje za jediný „objektívny“ dôkaz. Kalkulačný program žalovaného nie je objektívnym nástrojom na výpočet výšky škody, je to program vytvorený poisťovňou a likvidátori majú možnosť do tohto kalkulačného programu zasahovať, a tým ovplyvniť aj výsledky kalkulácie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný bremeno tvrdenia ohľadom ním tvrdených skutočností o neopodstatnenosti ním uvádzaných skutočností neuniesol, čo má za následok neúspech v spore. V tejto súvislosti žalobca poukázal na množstvo rozsudkov Krajského súdu v Košiciach, ktorý v obdobných prípadoch v celom rozsahu potvrdil rozsudky súdu prvej inštancie, nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, ktorú používa žalovaný aj v tomto konaní a priznal nárok žalobcom na doplatenie plnenia do výšky normohodiny účtovanej servisom, resp. nákladov podľa faktúry servisu.

34. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

35. Žalovaný v stanovisku k vyjadreniu žalobcu zotrval v celom rozsahu na svojich tvrdeniach a odvolaní. Opätovne zdôraznil, že subjekt s obchodným menom „KOMUNÁLNA POISŤOVŇA“ v obchodnom registri neexistuje, čo má za následok neurčitosť právneho úkonu, teda absolútnu neplatnosť Zmlúv o postúpení časti pohľadávky. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nie je možné napraviť aplikáciou žalobcom prezentovaného princípu. Preto bez vykonania výsluchov postupov nie je preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Podľa žalovaného nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaný krátil poistné plnenie, nakoľko náhradu škody nemožno krátiť a žalobcovi boli pri likvidácii škodovej udalosti priznané všetky primerané náklady na opravu motorového vozidla.

36. Žalovaný je z titulu svojho postavenia a s poukazom na zákonom uložené povinnosti povinný pristúpiť k likvidácii škodovej udalosti s náležitou odbornou starostlivosťou a z titulu povinného zmluvného poistenia motorového vozidla za škodu uhradiť len účelne vynaložené náklady poškodeného.

37. Opätovne zdôraznil, že faktúra nie je a ani nemôže byť objektívnym ukazovateľom výšky škody a že žalobca nepredložil doklad o úhrade faktúr, a teda nepreukázal zmenšenie majetkového stavu, ktoré je predmetom tohto konania.

38. Stanovenie nákladov na opravu žalovaný nevypracoval svojvoľne, ako tvrdí žalobca, ale použil licencovaný kalkulačný program AUDATEX a navyše kalkulácia nákladov na opravu bolo vyhotovená individuálne pre poškodené motorové vozidlo. Podľa žalovaného práve žalobca pri spracovaní kalkulácie nákladov na opravu postupoval svojvoľne a nedôvodne. Navyše dôkazné bremeno k žalobcom tvrdným skutočnostiam zaťažuje žalobcu, ktorý teda dôkazné bremeno neuniesol.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaniu žalovaného vyhovel.

40. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

41. Žalovaný odôvodnil podané odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

42. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.b/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces je daný vtedy, ak súd porušil ktorékoľvek procesné právo strany sporu, pričom musí ísť o také pochybenie vo vzťahu k celému konaniu, že z dôvodu takého pochybenia súdu sa javí byť nespravodlivým celé konanie.

43. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

44. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 365 ods. 1 písm.f/ CSP) je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú a v konaní ani inak nevyšli najavo, alebo vtedy ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo vyšli za konania najavo, alebo vtedy ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo vyskytne logický rozpor. Skutkové zistenie nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak sa týka takých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci.

45. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je myšlienkový postup súdu a z neho vyplývajúce závery pri výklade právnych predpisov a pri ich aplikácii na zistený skutkový stav veci. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnou normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

46. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu vrátane preskúmania napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP, na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

47. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza:

48. Je nepochybné, že vo všetkých právnych prípadoch boli poškodené motorové vozidlá a výška škody bola preukázaná faktúrami za ich opravu (uvedenie do pôvodného stavu). Cena opravy ako vyplýva z vykonaného dokazovania, bola obvyklá pre dané typy vozidiel a daný región.

49. Postupcovia postúpili svoje pohľadávky proti žalovanému písomnými zmluvami na žalobcu v súlade s ust. § 524 a nasl. OZ. Pohľadávky predstavovali ich nároky proti žalovanému vo výške neoprávnené kráteného poistného plnenia.

50. Odvolací súd nezistil, aby súd prvej inštancie porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, boli vykonané všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu a odôvodnenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP.

51. Na záver odvolací súd poznamenáva, že v danom prípade nie je podstatné, či faktúry boli uhradené. Postupcovia svoje čiastočné pohľadávky postúpili žalobcovi bezplatne, čím vlastne založili jeho aktívnu legitímáciu na ich vymáhanie.

52. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

53. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).